

ΕΣΤΙΑ

- 4 ΟΚΤ. 2008

4 Οκτωβρίου 2008

Περί Δημοκρατίας όνειρικές σκέψεις

του Νικ. Λ.Γ. Λιναρδάτου

Θά αντιγράψω μερικές παρατηρήσεις από άρθρο δημοσιευμένο στο οικονομικό τμήμα σοβαρής καθημερινής εφημερίδας. Θά ακολουθήσει δική μου αντίδραση. Καί περαιτέρω όνειροπόληση. Ο τίτλος: «Η ήγεςία τών Δημοκρατικών υπέκυψε στον Μπούς...». Τά άποσπάσματα: «Τελικώς οι κινδυνολογίες Μπούς έπιασαν τόπο! Η δημοκρατική ήγεςία του Κογκρέσου συμφώνησε με τον Λευκό Οίκο καί άφου έγιναν όρισμένες -όχι ιδιαίτερα σημαντικές- πρόσθετες ρυθμίσεις άναμένεται σήμερα νά έγκριθεί τό σχέδιο Πάλσον γιά τή διάσωση του τραπεζικού συστήματος... Όντως ό πρόεδρος Μπούς με τό διάγγελμα τρομοκράτησε τούς πάντες γιά τή άθλια κατάσταση στην όποία έχουν περιέλθει ή οικονομία καί ή Wall Street. Η κυβέρνηση Μπούς χωρίς αιδώ ζητά νά διασωθούν οι τράπεζες, με τίς βαρύτατες θυσίες τών Άμερικανών φορολογουμένων...». (Τί άνείπωτος πόνος γιά τούς Άμερικανούς φορολογουμένους!).

Πώς θά έχαρακτηρίζετε αυτές τίς παρατηρήσεις; Έγώ λέω πώς είναι χαρακτηριστικές μιάς διαστρεβλωτικής προδιαθέσεως πού έχει ένσταλάξει στον τρόπο σκέψεώς μας ή ντόπια πολιτική πραγματικότητα ή μορφή με τήν όποία λειτουργούν οι πολιτικές δυνάμεις στον τόπο μας. Δέν χωράει στο μυαλό μας ότι οι κρατικές έξουσίες καί τά κόμματα μπορούν σε μιά χώρα νά συνεργάζονται σε συνθήκες ανάγκης γιά τό γενικό καλό. Τό θεωρούμε καί λίγο ντροπή! Δηλώσεις όπως: «Ρεπουμπλικανοί καί Δημοκρατικοί θά έργαστούμε μαζί...» (πρόεδρος Μπούς, 26 Σεπτεμβρίου). "Η: «Δέν θά φύγουμε αν δέν περάσει ή νομοθετική ρύθμιση. Θά έργαστούμε τό Σαββατοκύριακο γιά νά πετύχουμε αυτό τό άποτέλεσμα» (πρόεδρος τής Βουλής τών Άντιπροσώπων Nancy Pelosi, Δημοκρατική, 26 Σεπτεμβρίου). «...Καί έκτιμούμε τή διακομματική προσπάθεια νά σταθεροποιήσουμε τίς χρηματικές αγορές καί νά προστατεύσουμε τήν οικονομία μας» (Tony Fratto, έκπρόσωπος του Λευκού Οίκου, 27 Σεπτεμβρίου). Δηλώσεις γιά τό επίμαχο σχέδιο (bailout plan). Γιά έμάς άδιανόητες.

Έχουμε αποβάλει από τή συλλογιστική μας τόν διαλεκτικό τρόπο, με τόν όποιο πρέπει νά λειτουργεί τό κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβερνήσεως; όπως λειτουργεί σε άλλες χώρες. Άπορρίπτουμε τή χεγκελιανή ιδέα τής ένότητας τών αντιθέτων στην ιστορική εξέλιξη καί στον τρόπο σκέψεως πρós παραγωγή σύνθετων λύσεων. Άκριβώς όπως έλειτούργησε στή συγκεκριμένη περίπτωση τό άμερικανικό πολιτειακό σύστημα. Άντιθέτως έμεις θεωρούμε φυσιολογική τήν πολιτική ζωή σάν θανάσιμη διαμάχη σάν άνοικτήριμονα πόλεμο πάλι μέχρι θανάτου στα μαρμαρένια αλώγια. Σάν άρνηση, από τήν αντιπολίτευση, τής έξουσίας τής κυβερνήσεως νά άσκήσει τή διακυβέρνηση τής χώρας.

Τό Σύνταγμά μας προβλέπει τετραετή θητεία τής εκάστοτε κυβερνήσεως; έφ' όσον έχει τήν έμπιστοσύνη τής Βουλής. Έδω από τόν δεύτερο μήνα -για νά μή πώ καί νωρίτερα- μετά τήν όρκωμοσία τής κυβερνήσεως, ή αντιπολίτευση ζητάει τήν παραίτησή τής καί τή διενέργεια νέων εκλογών. Έδω δέν υπάρχει πράξη, ένέργεια, δήλωση, ανακοίνωση κυβερνητική χωρίς άμεση άπάντηση καί σχολιασμό -πάντα όξύτατα καί πλειστάκις παράλογα άρνητικά- τών αντιπολιτευόμενων κομμάτων όλων. Γελίοιο θέαμα, άλγεινό καί άκρόαμα καθημερινώς. Ο κ. Γ. Παπανδρέου, ό πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, αντιπολιτεύεται από τή Νέα Υόρκη όπου βρίσκεται γιά άλλους λόγους. Κήρυγμα μίσους καί διχασμού καί μεταξύ τών όμογενών. Έξαγωγή έχουμε πλεόνασμα στην χώρα μας. Θλίψη καί λύπηση οι άλλοι γιά τή μικρότητα. Η μανία νά κυβερνήσει. Νά μήν ύστερήσει του πατρός. Μοσχοπληρώνει τήν οικογένεια Παπανδρέου ή Έλλάς. Αύτά ύστερα προβάλλονται με πρόσθετη δόση ύπερβολής από τά ιδιωτικά κανάλια τής τηλεόρασεως. Οι σχολιαστές τών παραθύρων επί τό έργον του ένταφιασμοί. Πάντα έτοιμοι καί πρόθυμοι. Μισθοφόροι καλοπληρωμένοι.

Αυτή ή εξέλιξη, όπως τήν υπαινίχθηκα, οδηγεί σε άλλες γενικότερες σκέψεις. Όλοι μιλούν καί γράφουν γιά τή χρεωκοπία του δικομματισμοί τό τέλος τής μεταπολιτεύσεως τήν πολιτική κρίση, μέσα στην όποία βυθίζεται, όλοένα καί πιό βαθειά, ή χώρα. Προτείνονται διάφορες λύσεις. Καινούργιο κόμμα από άφθαρτα μέλη τών σημερινών κομμάτων Κόμμα έπιχειρηματιών. Η όπως: «Οι ύπογράφωντες:

- **Θεωρούμε** ότι ή ήθική έκπτωση καί ή πολιτική χρεωκοπία τών σημερινών πολιτικών σχηματισμών μπορεί νά άντιμετωπισθεί μόνο από τήν κοινωνία τών πολιτών...». (Διακήρυξη τής «Πρωτοβουλίας Πολιτών γιά τή Ριζική Άνατροπή του Πολιτικού Σκηνικού», Ιούλιος 2008). Λύσεις πού μοιάζουν άπρόσφορες. Καί νομίζω πώς είναι.

Η περιρρέουσα άτμόσφαιρα λοιπόν. Κορεσμένη από γκρίνια φαγωμάρα άπογοήτευση. Σε ρωτούν: Τί γίνεται; Τί βλέπεις; Κάτι πρέπει νά σκεφθεις ως άπάντηση. Όνειρεύεσαι; Χρειάζεται μιά συνταραχτική άλλαγή. Μιά ριζική άλλαγή τής μορφής του πολιτεύματός μας. Η επόμενη περίοδος τής Βουλής νά έχει χαρακτήρα Συντακτικής Συνελεύσεως. Νά ψηφίσει ένα νέο σύνταγμα. Σήμερα: «Τό πολίτευμα τής Έλλάδας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία» (άρθρο 1, παρ. 1). Μία μικρή λέκτική άλλαγή. Με τεράστιο βάθος. Αύριο: «Τό πολίτευμα τής Έλλάδος είναι προεδρική Δημοκρατία». Μία λέξη λιγότερη καί μία έλαφρώς άλλαγμένη. Φαντάζεστε όμως τήν άλλαγή; Υποδείγματα γιά άντληση ιδεών καί έμπειρίας υπάρχουν. Τό ίδιο, αν όχι περισσότερο, δημοκρατικά συγκρινόμενα καί με τό σημερινό μας.

Βασικά στοιχεία. Πού άποτελούν άδιαμφισβήτητα συνπλεονεκτήματα. Ο πρόεδρος τής χώρας, εκλεγόμενος από εύθείας από τό λαό, είναι άμετακίνητος γιά 4 ή 5 χρόνια. Δέν έξαρτάται από τά καπρίτσια κανενός. Επιλέγει τούς ύπουργούς καί συνεργάτες του μεταξύ τών πολλών χιλιάδων ικανών καί άνιδιοτελών Έλλήνων πολιτών όχι τών 151+ βουλευτών. Δέν διαλύονται πρόωρα τά νομοθετικά σώματα. Υπάρχει πλήρης χωρισμός μεταξύ νομοθετικής καί εκτελεστικής λειτουργίας. Παύει ή όμηρία τών κομμάτων στα «ρεύματα», στους Βενιζέλους, τούς Τατούληδες καί τούς Γιαννόπουλους στην κυριαρχία τής ιδιοτέλειας, του άνταγωνισμοί (για τόν σταυρό) πλειστών πολιτικών μας. Έκει θά είναι πολύ πιό άνετη ή ψηφος κατά συνείδηση. Η άνάκτηση τής αξιοπρέπειας τών νομοθετών. Σε αυτό τό σημείο ή όνειροπόληση έκόπηκε...